

MODELO PASCÍCOLA	SP (xestión de montes desarborados para aproveitamento pastoral).
ESPECIE:	Formacións de matogueira (breixeiras, uceiras, carqueixal, toxeirás, xesteiras e as súas mesturas) e de pastos naturais ou pasteiros en monte.
OBXECTIVO:	Produción de pasto para gandería extensiva de carne e conservación dos hábitats de matogueira.
DISTRITOS PREFERENTES DE APLICACIÓN: Todos os distritos forestais. Aproveitamento regulado por gando en réxime extensivo de terreos forestais desarborados, aplicando as técnicas da praticanura e fruticeticultura.	

REXENERACIÓN	
Especies forestais	Modelo orientado á xestión de montes desarborados mediante un aproveitamento principal por gando vacún, equino, ovino ou caprino. Complementa ao modelo SS1 naqueles casos en que non interese ou non sexa viable ou rendible a presenza de arborado. Montes con aplicación deste modelo integraranse no Rexistro Público de Terreos Forestais de Pastoreo.
Coberturas	Para a primeira introdución de gando serán necesarios tratamentos de queima controlada, roza por trituración ou esmagamento, introducindo cargas elevadas. A cobertura de matogueira manterase por baixo do 40% (admisible 50% en uceiras) manexando a carga de gando e os tratamentos de mellora.
Gando recomendable segundo formacións	Control de toxo, xesta e silvas só conséguese por gando lignívoro. Introdución posterior de vacas e ovellas. Cabalos e/ou cabras para toxeirás e xesteiras. Vaca e/ou cabra para carqueixal. Todos os tipos de gando para breixeira-queirogal e en fenteiras.
Cargas iniciais de gando	Recomendable introducir gando lignívoro para un mellor control inicial de especies leñosas. Equivalencia aproximada de cargas para razas galegas: 1 vaca = 1,5 cabalos = 8 cabras = 10 ovellas. Carga inicial de 1 caballo/ha (breixeira), 1,5 vacas/ha (carqueixal) ou 2 cabalos /ha (toxeiras e xesteiras) ou os seus equivalentes.
Cargas posteriores á introdución	Carga anuais de 0,25 cabalos/ha (breixeira), 0,2 vacas/ha (carqueixal) ou 0,3 cabalos /ha (toxeiras e xesteiras) ou os seus equivalentes noutros tipos de gando compatible coa vexetación.

TÉCNICAS DE MELLORA E MANEXO DO GANDO	
Plan Director Rede Natura 2000	En Rede Natura 2000, avaliarase o estado de conservación dos hábitats e estarase ao establecido no Plan Director da mesma.
Melloras do pasto	Imprescindibles para unha mellora sucesiva da calidade pascícola e non depender de queimas de grandes extensións. Rozas e manexo do gando para aumentar progresivamente a cobertura e calidade de pasto. Sementeira de pratenses, emendas e fertilizacións. Posible sementeira sen labra.
Manexo do gando	Posible aplicación de pastoreo extensivo continuo e libre, pero preferiblemente pastoreo rotacional con tempos de ocupación e repouso altos. Necesidade de establecer cercados e pasos. Manexo de cada tipo de gando de acordo cos seus requirimentos: refuxios,

		coidados veterinarios.
Reforzo de alimentación	de	Recomendable de forma distribuída para evitar compactado e reducir risco de predación por grandes carnívoros. Aplicación recomendada de alimentación de reforzo en zonas con matogueira alta e de difícil acceso para a maquinaria, para reducir a carga de matogueira por piso.
Fomento de empradizamiento	de	Preferentemente empregar rozadoira de martelos. Rotar tipo de gando para mellor control de especies de matogueira. Emprego de silo en reforzos de alimentación, que achega sementes de pratenses.
Queimas prescritas		Sempre mediante solicitude de queima, aplicando as técnicas de ignición que se consideren máis axeitadas, a concentrar nos 3 primeiros meses do ano, e coas medidas de seguridade que se establezan. As superficies máximas e condicións de queima atenderán á normativa específica.
Implantación e manexo de pasteiros	e	En áreas mecanizables mediante roza, labra, encalado, fertilización, sementa de mestura de pratenses e compactado con rodete. Aplicarase a opción da mínima labra en condicións pouco favorable para a labra completa. Aproveitamento con carga suficiente para evitar a invasión polo mato.

